

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้
สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถ

ด้านการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

**A Development of Learning Activity Through Experiential Learning
Theory Combined with Being a Content Creator to Enhance
Chinese Speaking Ability for Matthayomsuksa 3 Students**

สาวิทย์ แก้วโมลา และ อังคณา อ่อนธานี

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Sawit Kaewmola and Angkana Onthanee

Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

Corresponding Author, E-mail: sawitk64@nu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ ตามเกณฑ์ 75/75 2) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ฯ ดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน และทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อประเมินประสิทธิภาพ ขั้นตอนที่ 2 การใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คน เครื่องมือวิจัย คือ 1) กิจกรรมการเรียนรู้ 2) แบบบันทึกภาคสนาม 3) แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาจีน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test แบบ dependent sample และหาค่าประสิทธิภาพโดยใช้สูตร $E1/E2$ ผลการวิจัย พบว่า 1) ได้กิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นระบุประสบการณ์และกำหนดเป้าหมาย 2) ขั้นเข้าใจเรื่องราวและสะท้อนผลอย่างไตร่ตรอง 3) ขั้นวางแผนสร้างคอนเทนต์ 4) ขั้นสร้างสรรค์คอนเทนต์และเผยแพร่ 5) ขั้นประเมินผลงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด และมีค่าประสิทธิภาพ 76.33/75.11 2) การพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนเกิดความสามารถด้านการพูดภาษาจีนจากการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์

คำสำคัญ: ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์; ผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์; การพูดภาษาจีน

* วันที่รับบทความ : 15 เมษายน 2566; วันที่แก้ไขบทความ 5 พฤษภาคม 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 6 พฤษภาคม 2566

Received: April 15 2023; Revised: May 5 2023; Accepted: May 6 2023

Abstracts

The purpose of this research was twofold: 1) to construct and assess the efficiency of a learning activity through experiential learning theory combined with being a content creator on social media, using a criterion of 75/75, and 2) to implement and study the outcomes of this learning activity by comparing the Chinese speaking ability of students before and after the activity. The study followed a research and development process in two steps: 1) involved constructing and assessing the effectiveness of the learning activity. The activity was certified by five experts and tried out with three students to assess the efficiency. 2) involved implementing and studying the outcomes of the learning activity. The sample group was 40 students of Matthayomsuksa 3. The research tool included 1) The learning activity 2) The field note 3) Chinese speaking ability test. The data were analyzed by mean scores ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.) and effectiveness equal (E1/E2). The results of the study revealed that: 1) The learning activity involved five steps. The activity was of appropriate quality with the highest level of effectiveness at 76.33/75.11. 2) Chinese speaking ability in the posttest was higher than in the pretest with a statistical level of .01 and students gained proficiency in Chinese speaking through being a content creator.

Keywords: Experiential Learning; Content Creator; Chinese speaking ability

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่ทุกอย่างพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว สาธารณรัฐประชาชนจีน (Republic of China) กลายเป็นหนึ่งในประเทศมหาอำนาจของโลก บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกมาจากรั้วมหาวิทยาลัย หากมีความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศที่สองซึ่งเป็นภาษาเฉพาะทางอย่างภาษาจีน จะกลายเป็นความต้องการหลักของนายจ้างที่กำลังมองหาผู้ร่วมงาน (Ai, 2020 : 223-237) และปฏิเสธไม่ได้ว่าปัจจุบันนี้ ทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต ภาษาต่างประเทศที่สำคัญๆ ล้วนเป็นภาษาของประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจขนาดใหญ่ อย่างเช่นสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งมีเศรษฐกิจเติบโตก้าวหน้าในประชาคมโลกอย่างมั่นคงและต่อเนื่อง อีกทั้งยังเป็นภาษาหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาจีนของคนไทยจึงมีความจำเป็นอย่างมาก เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพการสื่อสารกับประชากรในประเทศจีนและในประชาคมโลก ซึ่งปัจจัยข้างต้นทำให้ผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกหันมาให้ความสนใจภาษาจีนและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556 : 1) จากการอภิปรายของผู้บริหารและครูกว่า 150 คน จาก 124 โรงเรียนทั่วประเทศ พบว่า ปัญหาหลักของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนนั้นอยู่ที่ครูผู้สอน การเรียนการสอนภาษาจีนไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพราะยังใช้ระบบการสอนภาษาแบบเก่าที่เน้นการท่องจำคำศัพท์ อ่านออกเสียงตามบทเรียน หรือคัดตัวอักษรจีน จากปัจจัยดังกล่าวทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารออกไปได้เท่าที่ควร (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันอาเซียนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551 : 23) ซึ่งจากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาจีนในปัจจุบัน ผู้วิจัยพบว่าวิธีการสอนยังคงยึดแนวทางแบบเดิม คือ ผู้สอนเป็นศูนย์กลางในการ

จัดการเรียนการสอนและควบคุมชั้นเรียน เน้นการบรรยายแล้วปฏิบัติตาม ส่งผลให้ผู้เรียนมีโอกาสน้อยมากที่จะใช้ภาษาจีนในการสื่อสารในชั้นเรียน

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ประกอบไปด้วยทักษะที่สำคัญ 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ซึ่งทักษะการฟังและการพูดถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษา เมื่อผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารได้ ย่อมสามารถสื่อความเข้าใจผู้อื่นเข้าใจได้ (อรุณี วิริยะจิตรรา, 2532 : 14) นอกจากนี้ Bailey and Savage (2005 อ้างถึงใน พิทยรัศม์ แยมประยูร, 2563 : 12) ว่า ทักษะการพูดเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นทักษะพื้นฐานในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจ แต่ในขณะเดียวกันการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนในปัจจุบันไม่ได้ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาจีนเท่าที่ควร จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่า การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ คือ ประสบการณ์และวิธีการซึ่งให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในประสบการณ์ตรง และให้ความสำคัญกับการสะท้อนคิด เพื่อพัฒนากระบวนการสร้างความรู้ ทักษะและเจตคติ ผ่านการเอาประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาบูรณาการ เพื่อสร้างการเรียนรู้ใหม่ ๆ ขึ้น (Association for Experiential Education, 1994 : online) ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ของ Kolb (1984 : 251) ที่ได้อธิบายว่า ผู้เรียนแต่ละคนจะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อย่างเป็นระบบผ่านวงจรการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ และได้นำประสบการณ์จากอดีตและความรู้ที่ได้จากการกระทำแล้วมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดตัวเอง นอกจากนี้การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการสอนภาษาต่างประเทศ โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ผ่านวงจรการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ในแต่ละขั้นตอน สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับและทบทวนข้อสรุป เพื่อที่จะได้ฝึกฝนภาษาได้อย่างคล่องแคล่วจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้ภาษา (สิรินาถ ศรีอนันต์, 2559 : 89) สอดคล้องกับที่ Kolb (1984; อ้างถึงใน เกศสุตา รัชฎาวิชิตกุล, 2547 : 36) ได้กล่าวถึงการนำการเรียนรู้เชิงประสบการณ์กับการนำไปประยุกต์ใช้กับการสอนภาษาต่างประเทศว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้วงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนใช้ความรู้ภาษาที่ได้เรียนและเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้ภาษา เช่น การเล่นเกมบทบาทสมมติ หรือสถานการณ์จำลอง เป็นต้น

การสอนภาษาจีนด้วยมัลติมีเดียและเทคโนโลยี เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่สามารถนำมาผสมผสานกับวิธีการสอนแบบอื่นได้อย่างลงตัวและเหมาะสม (ศศิณัฐ สรรคบุรณารักษ์, 2560 : 13) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ว่า เมื่อเทคโนโลยีในปัจจุบันเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้แล้ว เราจึงสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอีกทางหนึ่งที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้ที่สนใจ เห็นได้ว่าปัจจุบันนี้วงการศึกษานำเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาอย่างมากมาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558 : 28) ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายทำคลิปวิดีโอขณะสอนเพื่อบันทึกไว้ดูย้อนหลัง หรือการถ่ายทำคอนเทนต์ความรู้และนำเสนอลงบนสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ครบทุกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ล้วน

สามารถนำไปผนวกกับการใช้สื่อเทคโนโลยีได้ทั้งสิ้น และยังมีงานวิจัยต่างประเทศของ Tekinarslan (2008 : 402-412) ที่ได้กล่าวว่ามีนักเรียนจำนวนมากได้ใช้แอปพลิเคชันหรือสื่อสังคมออนไลน์ในการเผยแพร่ผลงานของตนเอง เช่น การแบ่งปันงานเขียนและค้นคว้าบทความของผู้อื่นลงบนบล็อกส่วนตัว การสร้างแฟ้มสะสมผลงานในรูปแบบออนไลน์ การนำเสนอเนื้อหาด้วยภาพหรือวิดีโอ (Content) ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในเวลาต่อมา

ผู้วิจัยมองเห็นความน่าสนใจจากการนำแนวทางการเป็นผู้เผยแพร่คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งเป็นเหมือนภาพลักษณ์การแสดงตัวตนของคนรุ่นใหม่ จึงนำมาช่วยสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาจีน เนื่องจากหากให้ผู้เรียนนำเสนอตัวตนของตนเองโดยการพูดสิ่งที่ตนเองสนใจและเผยแพร่เนื้อหาดังกล่าวลงบนสื่อสังคมออนไลน์ จะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูด กล้าที่จะสื่อสารมากขึ้น ผู้วิจัยจึงพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยนำการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ Kolb (1984 : 241) มาสังเคราะห์ร่วมกับขั้นตอนการสร้างสรรคคอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ (Right Source, 2015 : online) เพื่อสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนรู้แบบใหม่ที่มีความน่าสนใจสำหรับกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยครั้งนี้ และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนตามแนวทางของศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2 เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์

แหล่งข้อมูล คือ ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ เพื่อประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

เครื่องมือวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้โดยนำแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ Kolb (1984 : 41) มาสังเคราะห์ร่วมกับขั้นตอนการสร้างคอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ (Right Source, 2015 : online) ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นระบุประสบการณ์และกำหนดเป้าหมาย (Experience Sharing) 2) ขั้นเข้าใจในเรื่องราวและสะท้อนผลอย่างไตร่ตรอง (Understanding and Reflection) 3) ขั้นวางแผนสร้างคอนเทนต์ (Content Planning) 4) ขั้นสร้างสรรค์และเผยแพร่คอนเทนต์ (Creating and Publishing) 5) ขั้นประเมินผลงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Evaluation) และได้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 ชั่วโมง ประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง 问路 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 国家 และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง 年龄与身份 กิจกรรมละ 4 ชั่วโมง จากนั้นจึงติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และนำกิจกรรมการเรียนรู้แผนจัดการเรียนรู้ส่งมอบให้ผู้เชี่ยวชาญ พร้อมแบบประเมินความเหมาะสม

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความเหมาะสม ซึ่งเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ และกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินความเหมาะสมส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสม โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จากนั้นจึงนำคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุง

แก้ไขให้ดีขึ้น ผลปรากฏว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.56) และผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.52)

2. ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ไปประเมินประสิทธิภาพตามแนวคิดของ รัตนะ บัวสนธ์ (2552) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ โดย 1) ทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา เวลา และสื่อ จากนั้นปรับปรุงแก้ไข 2) ทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 9 คน เพื่อประเมินประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75 โดยผลประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 76.33/75.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 2 การใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์

แหล่งข้อมูล

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบ้านโคกวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 40 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือวิจัย

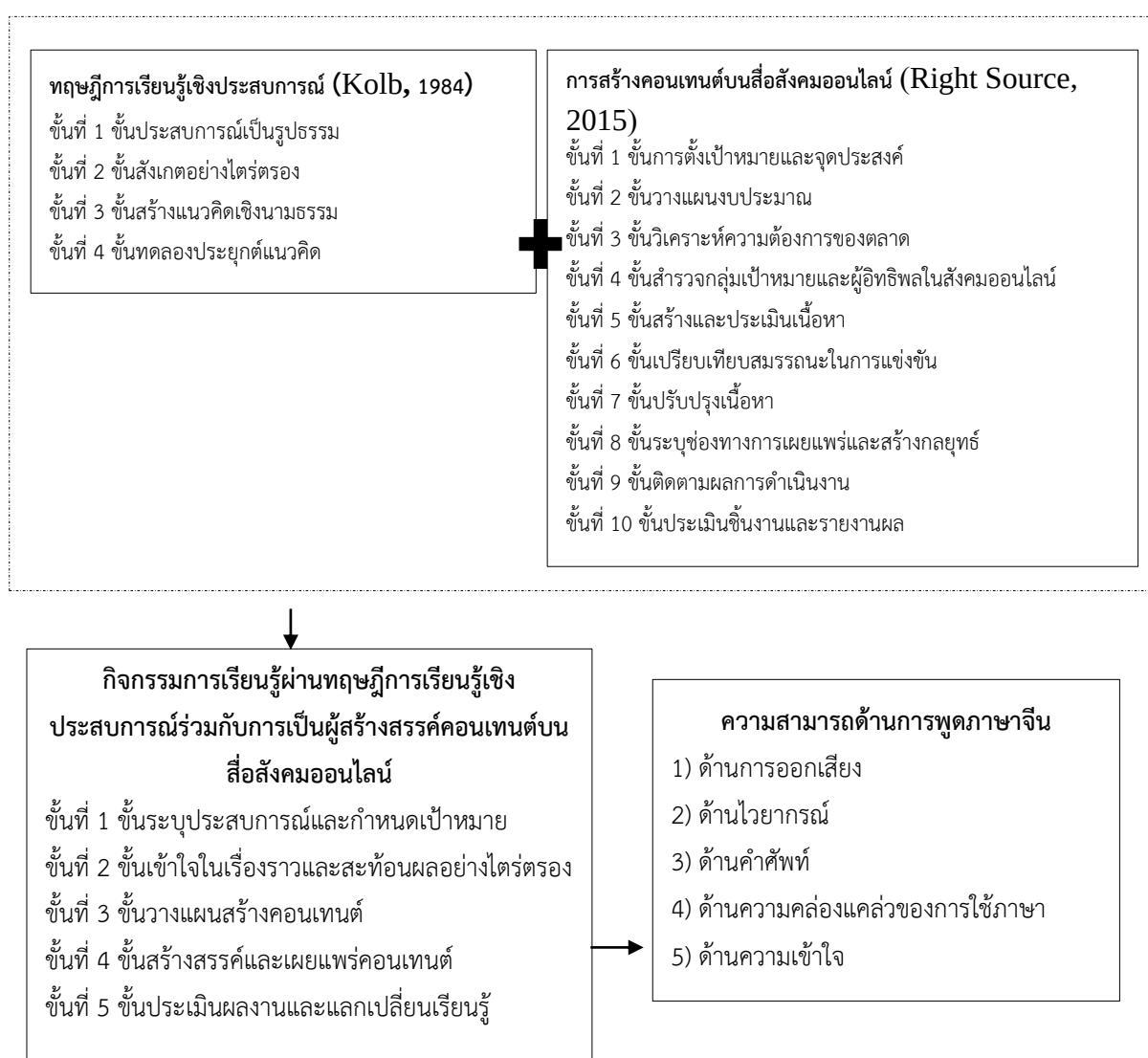
1. **แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาจีน** โดยผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อในการพูดนำเสนอเนื้อหา จำนวน 3 สถานการณ์ และให้นักเรียนจับสลาก 2 ใน 3 สถานการณ์เพื่อพูดนำเสนอเนื้อหาคนละไม่เกิน 5 นาที และสร้างเกณฑ์การประเมินแบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาจีนตามแนวคิดของ David P. Harris (1990) ซึ่งแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านคำศัพท์ 4) ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา และ 5) ด้านความเข้าใจ จากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า มีค่าความสอดคล้องอยู่ที่ 1.00 ทั้งหมด และได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เคยเรียนวิชานี้มาแล้ว จำนวน 10 คน โดยมีผู้ประเมิน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัย และครูสอนภาษาจีนอีกคน เพื่อหาความเชื่อมั่นระหว่างกรรมการ (Inter-Rater Reliability) ซึ่งผลประเมินพบว่า มีค่าความเชื่อมั่น 0.98 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดีมาก จากนั้นจึงจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบบันทึกภาคสนาม โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 ขั้นตอน ซึ่งประเด็นและขอบข่ายพฤติกรรมในการสังเกต คือ ความสามารถในการพูดภาษาจีน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นักเรียนทำแบบทดสอบการเรียนรู้ (Pre-test) โดยใช้แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาจีน จากนั้นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ และผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมโดยใช้แบบบันทึกภาคสนาม เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียน จากนั้นนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นเปรียบเทียบผลคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์

1.1 ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ Kolb (1984 : 152) ร่วมกับขั้นตอนการสร้างคอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ (Right Source, 2015 : online) มาสังเคราะห์ขั้นตอนการสอน ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นระบุประสบการณ์และกำหนดเป้าหมาย 2) ขั้นเข้าใจเรื่องราวและสะท้อนผลอย่างไตร่ตรอง 3) ขั้นวางแผนสร้างคอนเทนต์ 4) ขั้นสร้างสรรค์และเผยแพร่คอนเทนต์ 5) ขั้นประเมินผลงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งผลการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.56) และผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.52)

1.2 ผลการประเมินประสิทธิภาพ โดย 1) ขั้นการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา เวลา และสื่อ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน พบว่า ภาษาที่ใช้บางส่วนไม่สอดคล้องกับบริบทผู้เรียน และระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่พอสำหรับการสอนในขั้นสร้างสรรค์คอนเทนต์และเผยแพร่ จากนั้นจึงปรับปรุงแก้ไข 2) ขั้นการประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:3) โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 9 คน โดยผลประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 76.33/75.11 แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 9 คน

ร้อยละของค่าเฉลี่ยระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			ร้อยละของคะแนนจากการทดสอบ ความสามารถด้านการพูดภาษาจีน
กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3	
75.31	77.78	75.93	75.11
ประสิทธิภาพกระบวนการ = 76.33			ประสิทธิภาพผลลัพธ์ = 75.11
E1/E2 = 76.33/75.11			

2. ผลการใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์

2.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียนกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	40	50	21.63	6.79	29.49**	0.0000
หลังเรียน	40	50	39.78	6.03		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ก่อนเรียนเท่ากับ 21.63 และหลังเรียนเท่ากับ 39.78 ตามลำดับ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก่อนเรียนเท่ากับ 6.79 และหลังเรียนเท่ากับ 6.03 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกพฤติกรรมในชั้นเรียน โดยใช้แบบบันทึกภาคสนาม ผลปรากฏว่านักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนได้ครบตามองค์ประกอบของการพูด เนื่องจากขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ ทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียนในช่วงวัยนี้ ฝึกการทำงานร่วมกับสมาชิกคนอื่นในชั้นเรียน ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบเนื้อหาที่ผู้เรียนต้องการพูดสื่อสารออกมาผ่านการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ แนวคิดการสอนที่นำมาใช้สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถพูดภาษาจีนได้จริง ในขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ในอดีตของตัวเองร่วมกับบทเรียนวิชาภาษาจีน เพื่อสังเคราะห์เป็นเนื้อหาใหม่ผ่านการวิเคราะห์และพิจารณาอย่างมีเหตุและผลจากตัวอย่างคอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ ในสองขั้นตอนแรกของการจัดกิจกรรมจะเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนส่งต่อให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการพูดภาษาจีนอย่างเป็นระบบและลื่นไหลในขั้นตอนที่ 3 และขั้นตอนที่ 4 เนื่องจากผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์จากการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ สามารถวางแผนการสร้างคอนเทนต์ผ่านกระดานเรื่องราว (Story Board) วางแผนงบประมาณในการถ่ายทำ ตัดต่อคอนเทนต์ การเปรียบเทียบสมรรถนะการแข่งขันของการเผยแพร่คอนเทนต์

โดยให้สมาชิกกลุ่มอื่นๆ ช่วยประเมินและติชม ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานลงในสื่อสังคมออนไลน์ ในกระบวนการนี้ผู้เรียนจะได้แต่งประโยคที่ต้องการจะสื่อสารในคอนเทนต์ โดยประโยคและคำศัพท์ที่ถูกนำมาใช้ ต้องถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีการฝึกออกเสียงบ่อย ๆ ก่อนถ่ายทำจนเกิดความคล่องแคล่วและไม่พูดผิด เมื่อกระทำซ้ำบ่อยๆ จะเกิดความชำนาญและเข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูด ซึ่งเป็นไปตามองค์ประกอบการพูด ภาษาจีนที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ข้างต้น และในขั้นตอนที่ 5 ผู้เรียนยังได้ทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น แนวทางการสร้างคอนเทนต์ที่กลุ่มผู้รับชม (Target Audience) ชื่นชอบในช่วงเวลานั้น ช่วงเวลาการเผยแพร่คอนเทนต์ที่จะทำให้มีคนกดเข้ามารับชม รวมถึงคำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการทำกิจกรรมอื่นๆ

อภิปรายผลการวิจัย

1. การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นผ่านการตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยผลการตรวจสอบความเหมาะสม พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.56) และแผนการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.52) เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาจีน ซึ่งผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ Kolb (1984 : 361) และขั้นตอนการสร้างสรรคคอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ (Right Source, 2015 : online) จากนั้นทำการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) และวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านโคกวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ได้แก่ สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ และแบบเรียนภาษาจีนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน จากนั้นดำเนินการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ และได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเสร็จแล้วจึงนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาและตรวจสอบความเหมาะสม ผลปรากฏว่าได้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมในระดับดีมาก ทั้งนี้เป็นเพราะกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้นั้น เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ยังเป็นไปตามแนวทางที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ได้กำหนดไว้ และมีความสอดคล้อง มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ผู้เรียนสามารถนำทักษะและกระบวนการที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้กิจกรรม

การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีการบรรยายละเอียดแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจนที่นำไปสู่องค์ประกอบการพูดภาษาจีน เหมาะสมกับช่วงวัยและพัฒนาการของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังที่ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553 : 216) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีไว้ว่า 1) ต้องมีความสอดคล้องกับหลักสูตรและแนวการสอน 2) สามารถนำไปใช้ได้จริง และมีประสิทธิภาพ 3) เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะกับผู้เรียนและเวลาที่กำหนด 4) มีความกระชับชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจตรงกัน 5) มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้ 6) ทุกหัวข้อในกิจกรรมการเรียนรู้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แบ่งปันประสบการณ์ร่วมกับสมาชิกในชั้นเรียน เพื่อนำประสบการณ์นั้นไปสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ใหม่ที่มีความหมาย จากนั้นจึงนำองค์ความรู้ผ่านกระบวนการแปลเป็นภาษาจีน เพื่อเตรียมนำเนื้อหาที่ผ่านการสร้างสรรค์แล้วไปเผยแพร่ลงบนสื่อสังคมออนไลน์ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการพูดภาษาจีนตามองค์ประกอบที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ดังที่ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561 : 310) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้เชิงประสบการณ์เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยการนำความรู้ต่างๆ ที่ได้รับเข้ามาเชื่อมโยงกับความรู้นี้ใหม่เพื่อทำให้เกิดความหมาย โดยการรวบรวมความเชื่อมโยงและจัดระเบียบประสบการณ์ต่างๆ ให้เป็นรูปแบบที่สมบูรณ์ และการนำกระบวนการสร้างคอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ (Right Source, 2015 : online) มาร่วมกับการสอนยังสามารถพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารได้อีกด้วย เนื่องจากผู้เรียนในปัจจุบันชอบใช้เวลาบนสื่อสังคมออนไลน์เป็นส่วนมาก ชอบเผยแพร่รูปภาพหรือวิดีโอลงไปที่คนอื่นเห็น และรอคอยผลตอบรับจากการเผยแพร่ นั้น รวมถึงการร่วมแสดงความคิดเห็นต่อคอนเทนต์อื่น ๆ ที่ตนมีความสนใจ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ที่สามารถนำมาจัดการเรียนการสอนร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ สอดคล้องกับ Emily John & Melor Md Yunus (2021 : 1-18) ที่กล่าวว่า มีแอปพลิเคชันและสื่อสังคมออนไลน์จำนวนมากที่เป็นที่นิยมในกลุ่มผู้เรียน และเสริมสร้างทักษะทางการพูดได้จริงๆ เนื่องจากสื่อสังคมออนไลน์เหล่านี้ จะช่วยให้นักเรียนลดความวิตกกังวลในการพูด เพิ่มความมั่นใจในการพูด และในขณะเดียวกันก็มีแรงจูงใจในการใช้ภาษามากขึ้น นั้นแสดงให้เห็นว่าสื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมืออเนกประสงค์ ยืดหยุ่น และมีประโยชน์ในการพัฒนาทักษะทางการสื่อสารได้จริง จากการอภิปรายผลข้างต้นส่งผลให้การพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และการประเมินประสิทธิภาพที่ได้ คือ 76.33/75.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. การใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

การเปรียบเทียบความสามารถความสามารถด้านการพูดภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยพิจารณาจากแบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาจีนหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้จากแบบบันทึกภาคสนามพบว่า ผู้เรียนมีผลคะแนนการวัดความสามารถด้านการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาจีนได้ครบทุกองค์ประกอบของการพูด โดยในขั้นตอนที่ 1 ขั้นระบุประสบการณ์และกำหนดเป้าหมาย ที่ผู้เรียนจะได้แบ่งปันประสบการณ์ของตนเองร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม และคัดเลือกประสบการณ์ที่มีความน่าสนใจมากที่สุดเพื่อเตรียมไปสร้างคอนเทนต์ ซึ่งเป็นการบ่มเพาะองค์ความรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการพูดภาษาจีนมาอย่างขั้นตอนที่ 2 ขั้นเข้าใจในเรื่องราวและสะท้อนผลอย่างไตร่ตรอง ที่ผู้เรียนจะได้ศึกษาตัวอย่างการสร้างคอนเทนต์จากกลุ่มคนที่มีอิทธิพลบนสื่อสังคมออนไลน์ (Influencer) เพื่อนำจุดเด่นและข้อจำกัดที่พบเจอมาประยุกต์ใช้กับการสร้างคอนเทนต์ของตนเอง จากนั้นจึงสังเคราะห์ประสบการณ์เดิมร่วมกับเรื่องราวใหม่ๆ ที่ได้เรียนรู้เป็นองค์ความรู้ที่มีความหมาย ซึ่งในกิจกรรมการเรียนรู้ 2 ขั้นตอนแรกจะส่งผลให้ผู้เรียนได้เกิดความสามารถด้านการพูดภาษาจีนได้อย่างเป็นที่ประจักษ์มากขึ้นในขั้นตอนที่ 3 ขั้นวางแผนสร้างคอนเทนต์ โดยผู้เรียนจะได้ระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดลงบนกระดานเรื่องราว (Story Board) กับการวางแผนระยะเวลาและงบประมาณ (Planning Budget) ผู้เรียนจะต้องนำเรื่องราวประสบการณ์ใหม่ที่สังเคราะห์ออกมาแปลเป็นภาษาจีนให้ถูกต้องตามหลักการใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง เมื่อผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากผู้สอนแล้วผู้เรียนจึงนำประโยคภาษาจีนเหล่านั้นไปฝึกพูดให้คล่องก่อนการถ่ายทำคอนเทนต์จริงๆ โดยก่อนการถ่ายทำผู้เรียนจะต้องผ่านการซักซ้อม ฝึกฝนการพูดให้คล่องแคล่วจนผู้ฟังเกิดความเข้าใจ เนื้อหาที่จะพูดนำเสนอผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและมีความชัดเจน ซึ่งกระบวนการนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการพูดภาษาจีนในด้านการออกเสียง ด้านคำศัพท์ และด้านไวยากรณ์ และในขั้นตอนที่ 4 ขั้นสร้างสรรค์คอนเทนต์และเผยแพร่ ผู้เรียนจะต้องนำคอนเทนต์ที่ผ่านการตัดต่อแล้วไปเปรียบเทียบสมรรถนะการแข่งขัน โดยสลับกันรับชมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน หากมีคำแนะนำหรือข้อแก้ไขให้ทำการปรับปรุงก่อนเผยแพร่จริง โดยในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเกิดความสามารถด้านการพูดภาษาจีนแทบจะทุกองค์ประกอบของการพูด ได้แก่ ด้านการออกเสียง ด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา และด้านความเข้าใจ เนื่องจากก่อนที่ผู้เรียนจะถ่ายทำคอนเทนต์ได้ทำการฝึกซ้อมการพูดจนคล่องแคล่ว เกิดความเคยชินจากการใช้ประโยคภาษาจีนในการสื่อสาร และมีการตรวจสอบความถูกต้องเป็นครั้งสุดท้ายก่อนเผยแพร่ลงบนสื่อสังคมออนไลน์ และในขั้นตอนสุดท้ายขึ้นประเมินผลงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ที่ผู้เรียนจะได้นำคำชม ข้อเสนอแนะที่ได้จากการเผยแพร่คอนเทนต์ลงบนสื่อสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้กับการสร้างสรรค์คอนเทนต์หรือพัฒนาผลงานตัวเองในโอกาสต่อไป ผู้เรียนจะเกิดความภาคภูมิใจกับการพูดภาษาจีนผ่านการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์

นอกจากนี้ขั้นตอนที่ 5 ของกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เรียนยังได้สรุปสิ่งที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การใช้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง การฝึกพูดภาษาจีน ตลอดจนแนวทางการนำขั้นตอนการสร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ไปปรับใช้กับการทำงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในอนาคต ซึ่งผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นและส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้น สอดคล้องกับที่ Kolb (1984; อ้างถึงในเกศสุตา รัชฎาวิชิตกุล, 2547 : 52) ได้อธิบายถึงการนำทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์กับการนำไปประยุกต์ใช้กับการสอนภาษาต่างประเทศว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้วงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนใช้ความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนและเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยให้ออกาสผู้เรียนได้รับประสบการณ์อย่างเป็นรูปธรรมที่ทำให้ผู้เรียนสามารถค้นหากฎเกณฑ์ของภาษาด้วยการลองผิดลองถูก และทบทวนข้อสรุปเพื่อที่จะได้ฝึกฝนให้ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้ภาษา นอกจากนี้การเผยแพร่คอนเทนต์ลงบนสื่อสังคมออนไลน์ จะต้องผ่านการฝึกซ้อม ตรวจสอบความถูกต้องของสิ่งการพูดหรือต้องการจะนำเสนอ ก่อน ซึ่งกระบวนการตรงนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการพูดภาษาจีน เพราะหากเผยแพร่ลงงานไปแล้วจะมีกลุ่มผู้ชม (Target Audience) เข้ามารับชมและแสดงความคิดเห็นต่อคอนเทนต์ดังกล่าว จึงต้องมีความผิดพลาดน้อยที่สุด ดังที่ Emily John & Melor Md Yunus (2021 : 1-18) กล่าวว่า สื่อสังคมออนไลน์จำนวนมากที่เป็นที่นิยม และเสริมสร้างทักษะทางการพูดได้จริงๆ เนื่องจากช่วยให้นักเรียนลดความวิตกกังวลในการพูด เพิ่มความมั่นใจในการพูด และในขณะเดียวกันก็มีแรงจูงใจในการใช้ภาษามากขึ้น และแนวทางกิจกรรมการเรียนรู้ข้างต้นที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา เป็นไปในทิศทางเดียวกับที่ สิรินาถ ศรีอนันต์ และนิธิดา อติภทรนันท์ (2560 : 58) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การใช้การเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1) นักเรียนมีความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดหลังการเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์ และ 2) นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองสูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์ และยังสอดคล้องกับสหรัฐ ลักษณะสุด (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้แอปพลิเคชัน TikTok เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ท่ามกลางสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนรู้โดยใช้แอปพลิเคชัน TikTok สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่อยู่ในกลุ่มทดลองมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของต่างประเทศที่สอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาจีนที่หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนของผู้วิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ Yuh Huann Tan & Seng Chee Tan (2010 : 1075-1089) ที่ได้วิจัยเรื่องการใช้กลวิธีอภิปญญาร่วมกับบล็อกเสียง (Audioblog) เพื่อส่งเสริม

ความสามารถด้านการพูดภาษาจีน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาจีนของผู้เรียนภายหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน จากผลการอภิปรายข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการนำเทคโนโลยีหรือสื่อสังคมออนไลน์เข้ามาช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้เชิงประสบการณ์สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรเตรียมความพร้อมก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยศึกษาขั้นตอนการสร้างคอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นการช่วยเสนอแนะแก่ผู้เรียนระหว่างปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นตอนที่ 3 ขั้นวางแผนสร้างคอนเทนต์
2. ครูผู้สอนควรเพิ่มระยะเวลาการติดต่อและถ่ายทำคอนเทนต์ในขั้นตอนที่ 4 ขั้นสร้างสรรค์คอนเทนต์และเผยแพร่ เพราะจะทำให้ได้ผลงานที่มีความสวยงาม และเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด
3. ครูผู้สอนควรมีการสำรวจหัวข้อ ประเด็นที่ผู้เรียนอยากเรียน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการทำคอนเทนต์ และยังเป็นโอกาสให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ ถ้าแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จุดประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ต้องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีน ดังนั้นการวิจัยในครั้งต่อไปควรมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางการสื่อสารที่เหลือ ได้แก่ การฟัง การอ่าน และการเขียน
2. ควรสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนในการนำองค์ความรู้ในการเป็นผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ (Content Creator) ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ
- เกศสุดา รัชฎาวิชิตกุล. (2547). *การพัฒนาการเรียนการสอนที่สนองต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (ปริญญาดุซงปัณทิต). คณะศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2561). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. นนทบุรี: ฟิบาลานซ์ไซด์ แอนปรินต์
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2553). *คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: เทียนวัฒนาพรินต์.

- ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย
ไทยระดับประถม-มัธยมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ศรีบุรณคอมพิวเตอร์การพิมพ์.
- สิรินาถ ศรีอนันต์ และนิธิดา อติภทรนันท์. (2560). *การใช้การเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์ เพื่อพัฒนา
ความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
3 (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. สาขาวิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยี คณะศึกษาศาสตร์.
บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- Ai, B., Kostogriz, A., Wen, D., & Wang, L. (2020). Student presentations as a means of
teaching and learning English for Specific Purposes: An action research study.
Teaching in Higher Education. 25 (2), 223-237.
- Association for Experiential. (1994). *Association for Experiential Education*. Retrieved from
www.aee.org
- Bailey K. M. and Savage. (1994). *New way in teaching speaking*. Alexandria, Virginia:
Teachers of Other Language
- Emily John & Melor Md Yunus. (2021). A Systematic Review of Social Media Integration to
Teach Speaking. *Sustainability*, 13, 1-18
- Gyan Prakash Yadav & Jyotsna Rai. (2017). The Generation Z and their Social Media Usage:
A Review and a Research Outline. *Global Journal of Enterprise Information System*,
9(2), 110-116
- Kolb, D.A. (1984). *Experiential Learning: Experience as the source of learning and
development*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- Right Source. (2015). *Build Your Content Marketing Plan: A 10-Step Guide*. Retrieved from
[https://www.rightsourcemarketing.com/wp-content/uploads/2015/09/RSM eBook_
ContentMarketingPlan.pdf](https://www.rightsourcemarketing.com/wp-content/uploads/2015/09/RSM eBook_ContentMarketingPlan.pdf)
- Tekinarslan, E. (2008). Blogs: A qualitative investigation into an instructor and undergraduate
students' experience. *Australasian Journal of Education Technology*, 24(4), 402-412
- Yuh Huann Tan & Seng Chee Tan. (2010). A metacognitive approach to enhancing Chinese
language speaking skills with audioblogs. *Australasian Journal of Education
Technology*, 26 (7), 1075-1089